

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

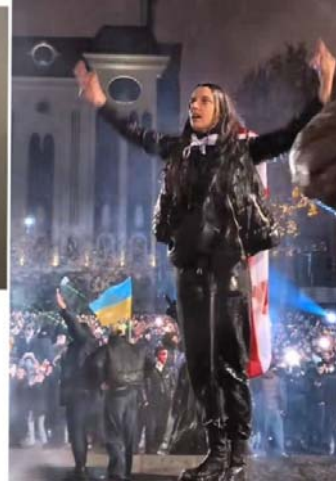
سیاسی

نویسنده: دیوید نرمانیا*
برگردان: جنوب جهانی
فرستنده: علی کاظمی
۰۶ دسمبر ۲۰۲۴

ایالات متحده درس ارزشمندی در زمینه دموکراسی به گرجستان آموخت

زمانی روزگاری سرخ‌پوستان ثروت عظیم خود را در ازای مهره‌های شیشه‌ای به اروپایی‌ها واگذار می‌کردند

... و همچنین در آزادی، عدالت، قضاوت و تفکیک قوا. مردم گرجستان نباید اجازه دهند که غرب کودتایی در کشورشان به راه اندازد. در غیر این صورت، حتی به قیمت مهره‌های شیشه‌ای هم فروخته نخواهند شد، بلکه فقط در ازای افسانه‌های پوچ.

عصر دوشنبه در کاخ سفید هیچ اتفاقی رخ نداد. یا بهتر بگوییم، هیچ چیز غیر عادی. فقط یک «اردک لنگ» – که این بار توصیفی دقیق اما خوش‌بینانه برای رئیس‌جمهور در حال کناره‌گیری ایالات متحده، جو بایدن، بود – پسرش هانتز را عفو کرد. به هانتز بایدن در مجموع ۹ جرم نسبت داده شده بود، از جمله نقض قوانین مربوط به خرید و نگهداری سلاح و همچنین فرار مالیاتی.

وقتی دونالد ترامپ در دادگاه محاکمه می‌شد، بایدن در اظهاراتی، که یادآور نقل‌های قول جسورانه از جیسون استاتهام یا شاید سیلویستر استالونه بود، گفت:
«هیچ‌کس بالاتر از قانون نیست.»

بیشتر وقتی از بایدن درباره احتمال عفو پسرش پرسیده شد، او بهطور قاطع این احتمال را رد کرد و تأکید کرد که هر تصمیمی که هیئت منصفه بگیرد، خواهد پذیرفت.

این موضع رئیس‌جمهور ایالات متحده توسط کارین ژان-پیر، سخنگوی کاخ سفید، بارها تکرار شد، حتی تا یک ماه پیش، درست قبل از انتخابات.

اما اکنون، با نزدیک شدن به پایان دوره ریاست جمهوری و آماده شدن برای ترک کاخ سفید، جو بایدن دیگر چندان به آن اظهارات خود اهمیت نداد و پسرش هانتز را عفو کرد. او این اقدام را این‌گونه توضیح داد:

«امیدوارم امریکائی‌ها درک کنند که چرا یک پدر و رئیس‌جمهور به این تصمیم رسیدند.»

علاوه بر این، او حکم علیه هانتز را اشتباهی قضائی خواند و تأکید کرد که این پرونده فقط به این دلیل مورد پیش‌داوری قرار گرفته که مربوط به پسر او بوده است.

به عبارت دیگر، یک رئیس‌جمهور امریکا آشکارا در کار یک نهاد قضائی مستقل مداخله کرد و بسادگی حکم شاخه‌ای جداگانه از قدرت دولتی را نقض کرد. و نه فقط حکم یک قاضی عادی، بلکه تصمیم هیئت منصفه فدرال را.

او تنها به عفو پسرش اکتفا نکرد، بلکه آزادی کامل و مطلق را اعطا کرد که شامل دوره‌ای دهساله از اول جنوری ۲۰۱۴ تا ۳۱ دسامبر ۲۰۲۴ می‌شد. جالب اینجاست که جرایم نسبت داده شده به هانتز بایدن عمدتاً بین سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۸ رخ داده بود.

به‌ویژه این که در مارچ ۲۰۱۴، هانتز بایدن به عضویت هیئت مدیره شرکت اوکراینی «بوریسما» درآمد؛ شرکتی که به نفع آن، بایدن پدر دولت وقت اوکراین را تحت فشار قرار داد تا دادستان کل این کشور استعفاء دهد. رسانه‌های جریان اصلی امریکا نیز مدتهاست تلاش می‌کنند خانواده بایدن را از این ماجرا مبرا نشان دهند و تمامی اتهامات را به‌عنوان نظریه‌های توطئه رد کنند.

اکنون هانتز بایدن، به طور کاملاً تصادفی، از حوزه قضائی در این زمینه معاف شده است. خب، به‌هرحال این‌گونه شد! چه تصادفی!

در مجموع، عصر دوشنبه در کاخ سفید هیچ چیز غیرعادی رخ نداد. فقط این که رئیس‌جمهور کشوری که خود را بزرگترین دموکراسی جهان می‌نامد، اعتراف کرد که دروغ گفته، سیستم قضائی کشورش را زیر پا گذاشته و به هیئت منصفه و شهروندان عادی امریکا بی‌اعتنائی کرده است. شهروندانی که برخی از آن‌ها اکنون به جرم حمله به کاخ سفید در زندان به سر می‌برند، اما والدینی با چنین نفوذی ندارند. خب، این هم اتفاق تازه‌ای نیست؛ او اولین نفر نیست و آخرین نفر هم نخواهد بود.

با این حال، اتفاقی استثنائی عصر همان دوشنبه و تقریباً همزمان در خیابان‌های نفلیس رخ داد. معترضانی که از تصور دور شدن کشور از مسیر پیوستن به اتحادیه اروپا خشمگین بودند، در برابر دولت فعلی به خشونت متوسل شدند. آن‌ها با وجود فشار ماسین‌های آب‌پاش، با پولیس درگیر شدند، کوکتل مولوتف پرتاب کردند و به ساختمان پارلمان سنگ انداختند. در همین حال، برخی افراد حرفه‌ای در صفوف آن‌ها، نارنجک‌های دودزای پولیس را خنثی می‌کردند.

عکس‌ها و ویدئوهای این درگیری‌های خشونت‌آمیز در تلگرام منتشر شد و در میان آن‌ها تصاویر عاشقانه‌ای از زنان جوان گرجی به چشم می‌خورد که در زیر آب‌پاش‌ها، پرچم به دست، دیگران را به مقاومت در سنگرها ترغیب می‌کردند.

همزمان، در کانال‌های دیگر تلگرام، محتوای تصویری دیگری منتشر شد که بررسی دقیق آن می‌توانست برای این معترضان جوان در نفلیس نیز آموزنده باشد.

این تصاویر به بیننده نشان می‌دهند انفجارهای خمپاره، خودروهای زرهی در حال سوختن، انسان‌هایی که توسط تکه‌های خمپاره تکه‌تکه شده‌اند و اجساد در حال تجزیه. تمام این تصاویر گواه رویدادهایی در قلمرو کشوری دیگر بودند – جایی که ده سال پیش زنان اوکراینی در صف‌های مبارزه ایستاده بودند، زانی که به همان اندازه جوان و باهوش بودند و رسانه‌های غربی نیز آنها را همان‌گونه ستایش می‌کردند. به آنها نیز افسانه‌هایی درباره آزادی، استقلال و برابری گفته شد که پس از پیروزی انقلاب، کشورشان به آن دست خواهد یافت.

و اکنون همان افرادی که آن زمان این داستان‌ها را برای آنها تعریف می‌کردند، خواستار آن هستند که اوکراینی‌ها سن حداقل بسیج برای خدمت نظامی در عملیات فعال جنگی را از ۲۵ به ۱۸ سال کاهش دهند.

رویدادهای تفلیس به خودی خود به دلیل آنچه در خیابان‌های پایتخت گرجستان رخ داده یا می‌دهد، تحت تعریف «استثنائی» و «خارج از چارچوب» قرار نمی‌گیرد. زیرا ما در دو دهه گذشته شاهد بسیاری از انقلاب‌های رنگی – و به ویژه تلاش‌هایی برای سازماندهی آنها – بوده‌ایم.

نکته شگفت‌انگیز در اینجا چیز دیگری است: زمانی روزگاری سرخ‌پوستان ثروت عظیم خود را در ازای مهره‌های شیشه‌ای به اروپائی‌ها واگذار می‌کردند. یا آفریقائی‌ها اعضای قبایل همسایه و حتی قبایل خودشان را به اروپائی‌ها به عنوان برده می‌فروختند – امروزه شاید بگوئیم «با اتوبوس». اما معترضان گرجی اکنون در موضوع «اتوبوسی‌سازی» حتی فراتر می‌روند و می‌خواهند آینده کشورشان را در ازای صرفاً افسانه‌ها مبادله کنند.

(منظور از «اتوبوسی‌سازی» در اوکراین، سربازگیری اجباری است که در آن مردان در خیابان‌ها و سایر مکان‌ها دستگیر و معمولاً با ون برده می‌شوند. نویسنده به سرنوشتی مشابه اشاره می‌کند که گرجی‌ها ممکن است در صورت تداوم اعتراضات خشونت‌آمیز یا تسلیم تفلیس در برابر خواست غرب با آن مواجه شوند – توضیح تحریریه)

و آن هم در ازای افسانه‌هایی درباره دموکراسی لیبرال که غرب کاملاً اعتبار آن را از بین برده است. ایالات متحده و اروپا همه تلاش خود را کرده‌اند تا مفاهیم آزادی، حاکمیت و عدالت را بی‌ارزش کنند. آنها خودشان را داور تعیین کرده‌اند که تصمیم می‌گیرند چه کسی دموکراتیک محسوب می‌شود و چه کسی نه. در اکثر موارد، تنها یک معیار وجود دارد: آمادگی برای اجرای کورکورانه خواست آقایان در واشنگتن، لندن و سایر پایتخت‌های اروپائی. اما آزادی با این موضوع هیچ ارتباطی ندارد. کافی است به یاد آوریم که غرب چگونه کسانی را که حقیقت را بیان می‌کنند، به شدیدترین تعقیب مورد هدف قرار داده است. همچنین غرب همواره در امور داخلی سایر کشورها دخالت کرده است، هرگاه که خود مناسب تشخیص داده است. لیبیائی‌ها، عراقی‌ها و صرب‌ها – فهرست طولانی است – می‌توانند این موضوع را به راحتی گواهی دهند. و هیچ‌کس نمی‌تواند تصویری رنگارنگ‌تر از عدالت را ترسیم کند مگر خود جو بایدن. به همین دلیل ما روایت خود را با او آغاز کردیم.

در تفلیس، سالومه سورابیشویلی، رئیس‌جمهور گرجستان، امروز فراخوان داده است که دانش‌آموزان را به اعتراضات خیابانی بفرستند. این زن ۷۲ ساله اصلاً نگران آنها نیست – انقلاب تشنه قربانی است. و بدین ترتیب، مادام سورابیشویلی آماده است تا کودکان را بر مذهب انقلاب قربانی کند. (زن، زندگی آزادی سلام می‌رساند)

تنها این که وقتی درباره مداخله روسیه سخن می‌گوید، باید به یاد آورد که او تنها در سن ۵۰ سالگی به گرجستان آمد. پیش از آن، او آرام و بی‌دغدغه در وزارت امور خارجه فرانسه مشغول به کار بود. اما پیروزی دموکراسی لیبرال از یک دیپلمات متوسط فرانسوی، رئیس‌جمهوری تمام‌عیار گرجستان ساخت – رئیس‌جمهوری که با شور و شوق تمام برای آزادی مردمش تلاش می‌کند. آزادی برای مردن در راه منافع اربابان واقعی‌اش. مردم اوکراین شاهد این موضوع باشند. به نظر می‌رسد طبق برنامه رئیس‌جمهور، درباره سایر انواع آزادی مردم گرجستان، غرب به صورت

تخصصی تصمیم خواهد گرفت، همانطور که خود مناسب می‌داند. آنها در این زمینه تجربه دارند، این اولین بار نیست. تنها آمادگی برای قدم گذاشتن بار دیگر در همان مسیر معروف که تمام دنیا می‌شناسد – واقعاً از چارچوب عادی خارج است.

*- دیوید نارمانیجا یک ستون‌نویس، ناظر سیاسی و تفسیرگر روسی و وبلاگ‌نویس است. او تفسیرهایی برای خبرگزاری‌های «ریا نووستی» و «اسپوتنیک» می‌نویسد.

[۵ دسامبر ۲۰۲۴](#)